

Csapó Gyula emlékére (1941–2001)

Tudva tudjuk, mikor felsír egy új élet, a sírás hangjaiban már benne van a korporsóra hulló rögök rémisztő, rettentő robaja.

Tudjuk, hogy csúf nélkül nincs szép, gonosz nélkül nincs jó, és elmúlás nélkül nincs élet.

Tudjuk, mégis szomorúságtól megrendülve állunk itt sírodnál, kedves Gyula, hogy utolsó utadon elbúcsúztassalak.

Elbúcsúztassalak a kollégák, barátok, a Szombathelyi Erdészeti Résztvénytársaság és az Országos Erdészeti Egyesület nevében.

A születés és a halál kiemelkedően nagy fontossággal bír mindnyájunk életében, hisz keretbe fogja életünket, sorunkat.

De mint egy festményénél, itt is a lényeg a keretek között találjuk.

Engedd meg, Gyula, hogy röviden, pár szóban szóljak életedről.

Először talán egy személyes vallomással kezdeném: miért engem, a szombathelyi kollégát kértek fel búcsúztatásodra.

Hétfő délelőtt ért el hozzám halálad megrendítő híre, és egyben a felkérés is a végső búcsúra.

És az indok?

A következő: a vassvári kollégák, barátok annyira kötődtek hozzád emberileg, érzelmileg, hogy senki nem tudná elérzékenyülés nélkül elmondani sírod felett a búcsúbeszédet.

Hiszem, hogy ennél nagyobb dicséretet kevés ember kaphat.

De térjünk vissza életed alakulására: 1941-ben születél Nádason szegény paraszti családban.

9 hónapos korodban szenvedted el életed egyik fontos, sorsfordító esemé-

nyét: édesapádat 1942 telén behívták a keleti frontra katonának.

Még két éves sem vagy, mikor hősi halált halt.

Édesanyád nehéz körülmények között nevel tisztetségben, becsületben.

Az általános iskola elvégzése után jó képességeid a továbbtanulásra ösztönöznek, így Körmenden a Kölcsey Gimnáziumban kezded középiskolai tanulmányaidat, azonban az 1956-os év különözti vizsga folytán már a soproni Erdészeti Technikumban talál, ahol 1959-ben jó eredménnyel végzel. Megtaláltad életed szeretett hivatását – erdész lettél.

Ezen évben a Csákánydoroszlói Erdészet malomlói kerületében kezded meg munkádat mint beosztott erdész, majd a 60–61. már a búcsúi kerületben talál, itt kerületvezető erdészként dolgozol. 1961-ben visszakerülsz a Körmendi Erdészethez. 1964 szintén meghatározó dátuma életednek – ekkor veszted el hosszú, súlyos betegség után édesanyádat, akit élete utolsó percéig önfeláldozóan ápoltál, de ez az év boldogságot is hoz számodra, hisz ekkor nősülsz. 1970–73. és 78. Mónika, Ildikó és Zsuzsanna lányod születéséről nevezetes.

1974-től 76-ig fahasználati műszaki vezetőként, majd 76-tól kerületvezető főerdészként dolgozol.

Falud életében is szorgosan, a Nádasi Szépítő Egyesület vezetőségi tagjaként veszel részt.

1983. január 1-től kineveznek a Nádasi Erdészet vezetőjévé.

Ez a kinevezés jó munkád elismerése, melyet 1964-ben Kiváló Dolgozó Oklevél, 65-ben és 74-ben Kiváló Dolgozó Jelvény is fémjelez.

Nem túlzok, ha ki merem jelenteni, hogy kedvenc erdődben a nádasdi erdőomlombban nemcsak minden fát, bokrot, de tán minden fűszálat is ismertél.

Szüülőfalud erdeiben nemcsak a rekkenő hőségtől áll meg most egy pillanatra a levegő, hanem az erdő is téged, – a nagybetűs Erdészt – búcsúztat.

Nyugodj békében Csapó Gyula!

Bejczy Péter

Őri László aranyokleveles erdőmérnök (1922–2001)

Életének 79. évében váratlanul elhunyt Őri László aranyokleveles erdőmérnök, a Szombathelyi MÁV Igazgatóság nyugalmazott osztályvezető főmérnöke.

Családja, munkatársai és kiterjedt baráti köre június 26-án Szombathelyen, majd végső nyughelyén, Csornán nagy számban vett búcsút drága halottjától.

1940-ben érettségizett a Szombathelyi Premontrei Gimnáziumban. Mind végig jeles eredménnyel tanult, ezenkívül kitűnt az idegen nyelvek iránti fogékonyságával.

A családban a vallási türelemnek olyan példáját látta, mely hatással volt egész életére. Apja katolikus, anyja evangélikus hitben élt. Ministrált katolikus templomban, de anyját is elkísérhette az evangélikus istentiszteletekre.

„A templomnak csöndje hasonlít az erdők csöndjéhez” – mondta gyakran.

Mindenképpen olyan pályát akart választani, ahol nyelvtudását tovább fejlesztheti, azonban édesanyja unszolására – nehogy messze szakadjon legkisebb fia a családtól – végül is erdőmérnöknek jelentkezett a „közeli Sopronba”. A Soproni Egyetemen akkor nagy szigorúság uralkodott. Mintegy 80-an kezdték tanulmányaikat és 17-en végezték 1944 szeptember végén.

Őri László jelesre diplomázott, erdőmérnöki oklevelet szerzett.

A sors fintora, hogy soha nem dolgozott erdőmérnökként. A műszaki újjáépítés miatt a vasútnál kezdte pályafutását, lerombolt hidakat, vasúti pályákat és állomásokat állított helyre. Csornai, majd Kiskunhalasi kitérő után – ahol osztálymérnökként dolgozott – érkezett vissza a nyugat-magyarországi szeretett otthoni tájra.

Szombathelyen telepedtek le feleségével, ahol két fiúk született.

A MÁV Igazgatóságán a vasút üzembiztonsági osztály vezetője lett, innen ment 1982-ben nyugdíjra.

Nyugdíjaként is számos egyesületben tevékeny munkát végzett.

Sajnos nem érthette meg szeretett professzorának Modrovich Ferenc egyetemi tanár úrnak szeptemberi szoboravatását, akitől mérnöki tevékenységének tudását szerezte – és választotta ezt élethivatásául.

Őri László élete és munkássága teljes egészében kiteljesedett. Az elért sikerkélmények mellett számos kiváló dolgozói kitüntetés kísérte életútját. Emlékét szeretettel és kegyelettel megőrizzük.

Szombathely, 2001. szeptember 25.

Kövér József

OEE Szombathelyi Csoport